

Азъ отидохъ у дома да се приготвя за пжтъ ; но като си помислихъ едно, че не ми е извѣстно въ какво състои това движение на Конарци, и друго, че присжтствието на войската може да ги прѣдизвика да направятъ нѣкоя неблагоприятна постжпка, и така да стане безполезно проливане на кръвъ, азъ се рѣшихъ да отида самъ въ селото имъ за да изпитамъ и узная добръ първо, дали наистина тѣ се готвятъ да възстанатъ срѣщу правителството и за какви причини ; и послѣ, ако е нужно, да се употреби войска за умирението имъ

На трѣгване азъ заминахъ покрай конака, гдѣто съобщихъ на главния управителъ причинитѣ за че отивамъ въ Голѣмо-Конаре безъ войска ; и той ги одобри като ми поржча да се завърна до вечеръта, и да му доложа веднага за всичко каквото узная тамъ Това село отстои $17\frac{1}{2}$ километра на западъ отъ Пловдивъ, и има више отъ 600 кжщи съ 3600 жители. Азъ стигнахъ тамъ на 3 септемврий вечеръта часътъ къмъ 5, придруженъ само отъ единъ пѣшъ жандармъ, и слѣзхъ право въ кметството. Понеже видѣхъ по улицитѣ нѣколко тѣлпи отъ по 10—20 конарци, добръ въоржжени и приготвени като за дълъгъ походъ, азъ попитахъ членоветѣ отъ общинския съвѣтъ защо сж въоржжени съселянитѣ имъ, и за кждѣ ще отиватъ така. Единъ отъ тѣхъ ми отговори, че въоржженитѣ лица били резервисти и че ходили на военно обучение, а други че тѣ се готвяли да възстанатъ срѣщу правителството, понеже не можали вече да плащатъ данъцитѣ си, крѣто били по-тежки отъ ония подъ турското управление. И единитѣ и другитѣ скриха истинската цѣль на въоржжаването и подигането имъ срѣщу правителството. Азъ се опитахъ да ги възвърна отъ възстаническото имъ намѣрение като имъ обѣщахъ, че тѣхнитѣ оплаквания ще се земнатъ въ внимание и ще се удовл. творятъ по законенъ редъ, но напразно. Послѣ ги попитахъ ако въ селото имъ се намира единъ бившъ фелдфебелъ, съ прѣзиме Чардафонъ, и съ какво се занимава, а тѣ ми отговори, че той дошелъ тамъ прѣди нѣколко деня, че билъ добъръ момъкъ, и че се стараялъ да се залови на нѣкоя частна работа. Азъ пожелахъ да го видя, и единъ отъ общинскитѣ членове отиде да го повика. Слѣдъ единъ часъ врѣме, когато се бѣше вече мръкнало, съобщѣ ми се че Чардафонъ не можалъ да доде да ме види, защото го втрѣсло ; но ако азъ искамъ, мога да отида у него да го видя. Азъ разбрахъ вече че намѣренията на Конарци спрямо правителството и спрямо мене не сж добри, и за това потеглихъ да се завърна сжщата вечеръ, ако и късно, въ Пловдивъ. Обаче старейшинитѣ настояха да прѣнощувамъ въ селото имъ като казаха че тѣхното настояване било за моето добро. Азъ се съгласихъ, волею и неволею, и веднага бѣхъ отведенъ въ една частна кжща, на която двора се загради отъ въоржжена стража.

На слѣдующия день заранъта (4 септемврий), Чардафонъ се яви въ двора на тая кжща, въ опѣлченска униформа, на